

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

FLYTTNING AV MARINA ORGANISMER

ICES riktlinjer för
introduktion och
flyttning av marina
organismer 1994.

Internationella
havsforskningsrådet

International Council for
the Exploration of the Sea

Conseil International pour
l'Exploration de la Mer

Reports, Rapporter

FISKERIVERKET

Rapport 1/05 -96

ISSN 1104-5906

September 1996

När dessa riktlinjer åberopas skall de citeras som följer:

ICES. 1995. ICES riktlinjer för introduktion och flyttning av marina organismer 1994/ICES Code of Practice on the Introductions and Transfers of Marine Organisms 1994/Code de Conduite du CIEM pour les Introductions et Transferts d'Organismes Marins 1994.

OBSERVERA: Detta dokument är en svensk översättning av en lätt reviderad tvåspråkig engelsk-fransk version av en text som ursprungligen publicerades som bilaga 3 i "Report of the Advisory Committee on the Marine Environment, 1994", ICES Cooperative Research Report No. 204.

FLYTTNING AV MARINA ORGANISMER

ICES riktlinjer för introduktion och flyttning
av marina organismer 1994.

Internationella havsforskningsrådet	5
Bakgrund och målsättning	6
Sammanfattning av ICES riktlinjer från 1994	8
Riktlinjer för introduktion och flyttning av marina organismer 1994	10
Definitioner	13

Förord

Intresset för marint vattenbruk har ökat mycket kraftigt under de senaste decennierna. Inom fisket och vattenbruket kan arter som introduceras, dvs. överförs till nya regioner, liksom organismer som flyttas inom sina breda utbredningsområden utgöra nya och viktiga resurser i havet. Introduktioner och flyttningar kan emellertid leda till negativa effekter på såväl den ursprungliga florans och faunan i ett område som på människans hälsa och nyttjandet av resurserna i havet. Till de negativa effekterna hör att skadliga organismer kan åtfölja värdarten och därigenom sprida sjukdomar. Vidare kan det uppkomma negativa ekologiska och genetiska effekter genom att introducerade eller flyttade arter rymmer från odlingar.

Internationella havsforskningsrådet (ICES) har alltsedan början av 1970-talet arbetat med att få fram riktlinjer för introduktioner och flyttningar av havslevande arter. De senaste riktlinjerna från 1994, vilka härmed översatts till svenska, innebär omarbetningar av tillägg och tidigare riktlinjer. Bl. a. har den genetiska aspekten uppmärksamats alltmer.

Det är Fiskeriverkets förhoppning att denna publikation skall vara till stor nytta och vägledning.

Per Wramner
Generaldirektör vid Fiskeriverket

Internationella havsforskningsrådet, ICES.

Internationella havsforskningsrådet (ICES) bildades år 1902. ICES är en mellanstatlig organisation för marin vetenskap med Atlanten och dess närliggande hav, främst Nordatlanten, som forskningsområde. ICES främsta uppgifter, enligt gällande konvention, är att stödja och uppmuntra marin forskning, att utveckla och samordna forskningsprogram, att publicera och sprida forskningsresultat samt att tillhandahålla information och råd till medlemsstaternas regeringar och till kommissioner som reglerar skyddet av den marina miljön och verkar för fiskets bevarande. ICES högkvarter i Köpenhamn, Danmark, förfogar över omfattande databaser inom områdena fiske, oceanografi och marina föroreningar.

ICES verksamhet baseras på principen att internationellt samarbete är nödvändigt för att bevara och rationellt nyttja levande marina resurser och att skydda den marina miljön. Fler än 50 internationella organisationer har observeringsstatus och samverkansrelationer med ICES, däribland Helsingforskommissionen (HELCOM), Oslo- och Paris-kommissionerna (OSPAR), Nordostatlantiska Fiskerikommissionen (NEAFC), Avdelningen för fiskefrågor vid FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO), UNESCO:s mellanstatliga oceanografiska kommission (IOC), Europeiska kommissionen (EC) och Världsnaturfonden (WWF).

Bakgrund och målsättning.

Det globala intresset för marint vattenbruk ökade dramatiskt under femtio- och sextiotalen. En naturlig konsekvens av detta växande intresse var sökandet efter fisk-, skaldjurs- (mollusker och crustacéer) och växtarter vars biologi var välkänd och som redan var eller föreföll kunna bli möjliga för produktion i större skala. När de väl identifierats, utgjorde dessa arter sålunda potentiella resurser för flyttning till andra platser i världen i syfte att där utgöra nya resurser inom fisket och inom det marina vattenbruket. Djur- och växtarter som inte är inhemska för dessa nya regioner kallas icke-inhemska, introducerade, exotiska eller främmande arter. Organismer som flyttats och satts ut inom sitt nuvarande utbredningsområde kallas flyttade arter.

Verksamheten med introduktioner och flyttningar har nått stor framgång och lett till skapandet av nya och viktiga resurser inom fisket och det marina vattenbruket. Samtidigt har den globala förflyttningen av arter till nya regioner under de senaste decennierna också lett till tre stora problem.

Det första problemet utgörs av den oavsiktliga, samtidiga överföringen av sådana skadliga organismer som åtföljer värdarten. Massflyttning av ett stort antal djur och växter utan inspektion, karantän eller andra reglerande åtgärder har ofrånkomligen lett till en samtidig introduktion av sjukdomsalstrande organismer som har orsakat skador på det inhemska fisket och på nya fiskresursers utveckling och tillväxt.

Det andra problemet utgörs av de effekter som introducerade och flyttade arter får på ekologi och miljö. Det gäller särskilt de arter som är kapabla att ta sig ur en odling och etablera sig som vilda bestånd. Dessa nya populationer kan påverka inhemska arter.

Det tredje och senaste problemet utgörs av de genetiska förändringar som introducerade och flyttade arter ger upphov till, särskilt i samband med korsning mellan odlade och vilda bestånd och i samband med användning av genetiskt modifierade organismer.

Internationella havsforskningsrådet (ICES) har, genom sin arbetsgrupp för introduktion och flyttning av marina organismer i samarbete med andra arbetsgrupper inom ICES samt FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO:s) europeiska rådgivande kommission för insjöfiskefrågor (EIFAC), arbetat med dessa tre stora frågor sedan 1973.

Den 10 oktober 1973 antog ICES den första versionen av vad som skulle komma att bli internationellt erkända riktlinjer för flyttning och överföring av icke-inhemska arter i syfte att förbättra fisket och det marina vattenbruket. Riktlinjerna lanserades "för att minska risken för skadliga effekter av introduktion av icke-inhemska marina arter". Senare förändringar - föreslagna av ICES arbetsgrupp för patologi och sjukdomar hos marina arter, 1978, och av den då nyligen återupprättade ICES arbetsgrupp för introduktion av icke-inhemska marina arter, 1979 - ledde till publiceringen av Förändrade

riktlinjer som antogs av ICES i oktober 1979. 1979 års riktlinjer blev standard för internationell policy och var under de följande tio åren de riktlinjer som flitigast användes, citerades och översattes. Smärre omarbetningar och tillägg under decenniet resulterade i oktober 1990 i antagandet av 1990 års förändrade riktlinjer.

1994 års riktlinjer, som presenteras i denna publikation, antogs av ICES i september 1994 (ICES, 1994). De innehåller ytterligare förändringar och införlivar viktiga nya avsnitt relaterade till den genetiska aspekten. Dessa nya avsnitt omfattar överväganden beträffande nödvändigheten av att kunna bedöma de genetiska effekter som utsättning – av till exempel odlad lax eller annan odlad fisk – skulle kunna få på den naturliga, genetiska mångfalden i inhemska bestånd och därmed på miljön i allmänhet (se avsnitt IV (c)). Riktlinjerna innefattar också ett nytt avsnitt (avsnitt V) som beskriver metoder som rekommenderas när användning av genetiskt modifierade organismer övervägs.

Sammanfattning av ICES riktlinjer från 1994.

ICES riktlinjer rekommenderar åtgärder och praxis för att minska riskerna för skadliga effekter av avsiktliga introduktioner och flyttningar av marina (och brackvatten-) organismer. Riktlinjerna vänder sig till en bred publik eftersom de gäller både allmänna och privata intressen. Kortfattat betyder detta att alla som ägnar sig åt verksamhet som skulle kunna leda till avsiktligt eller oavsiktligt frisläppande av främmande arter bör vara medvetna om de åtgärder som bör vidtas enligt riktlinjerna.

Riktlinjerna är indelade i fem avsnitt med rekommendationer som avser: (1) åtgärder som bör vidtas innan man introducerar en ny art, (2) åtgärder som bör vidtas efter det att man beslutat sig för att genomföra introduktionen, (3) förhindrande av att icke-auktoriserade introduktioner genomförs av medlemsstaterna, (4) policy för pågående introduktioner eller flyttningar som är etablerade i kommersiell praxis och (5) åtgärder som bör vidtas innan man sprider genetiskt modifierade organismer. Riktlinjerna innehåller dessutom ett avsnitt med definitioner.

Innehållet i avsnitten I, II och IV har berörts ovan samt i ICES rapporter (ICES, 1984, 1988 och 1994). I avsnitt III konstateras kortfattat behovet av att förstå på vilka vägar, utöver avsiktlig spridning, exotiska arter kan spridas till ett lands kust. På senare år har till exempel spridning av främmande organismer via fartygs barlastvatten kommit att bli en angelägen fråga med djupgående implikationer för såväl fisket och det marina vattenbruket som för andra

verksamheter. Avsnitt V är det senast tillkomna avsnittet.

Riktlinjerna presenteras på ett sådant sätt att de medger en bred och flexibel tillämpning med anledning av en rad varierande omständigheter och krav i många olika länder. Samtidigt ansluter riktlinjerna sig till grundläggande vetenskapliga principer och riktlinjer.

De medlemsländer i ICES som överväger nya introduktioner uppmanas att för ICES presentera ett utförligt dokument som anger orsak till och planer för varje ny introduktion. Vad dokumentet bör innehålla beskrivs i detalj i riktlinjernas avsnitt I. ICES kan sedan begära att arbetsgruppen för introduktion och flyttning av marina organismer tar dokumentet under övervägande och avger ett yttrande. Arbetsgruppen kan, i sin tur, begära mer information innan den yttrar sig över en ny introduktion.

Om en introduktion eller flyttning genomförs, uppmanar ICES medlemsstaterna att hålla ICES informerat, både genom att förse ICES med detaljer om den föräldrageneration som etablerats och om avkommans hantering samt genom att avge fortlöpande rapporter efter det att en art spridits. En utförlig redogörelse för detta skede återfinns i riktlinjernas avsnitt II.

ICES har givit ut två utförliga vägledningar till riktlinjerna. Den första, Cooperative Research Report (CRR) No. 130 med titeln Guidelines for Implementing the ICES Code of Practice Concerning Introductions and Transfers of Marine

Species, publicerades 1984 och den andra, Cooperative Research Report No. 159 med titeln Codes of Practice and Manual of Procedures for Consideration of Introductions and Transfers of Marine and Freshwater Organisms, publicerades 1988. Dessa rapporter finns tillgängliga i många bibliotek och kan erhållas från ICES sekretariat. Arbetsgruppen för introduktion och flyttning av marina organismer är i färd med att revidera dessa dokument. Förfrågningar beträffande vilket datum den nya ICES Cooperative Research Report kommer att vara tillgänglig skall riktas till ICES.

ICES ser riktlinjerna som en vägledning för rekommendationer och åtgärder. Liksom alla tidigare riktlinjer har den nuvarande versionen utvecklats i takt med att erfarenheten ökat och den tekniska utvecklingen gått framåt. Den senaste versionen av riktlinjerna (1994) speglar såväl erfarenheter från 20 års tillämpning av riktlinjerna som utvecklingen av ny teknik på områdena fiske och genetik. Fastän riktlinjerna ursprungligen utformades för ICES medlemsstater, som har Nordatlanten och dess närliggande hav som forskningsområde, kom de snart till användning i områden så långt borta som i Stilla havets övärld.

Vi är glada över att på detta sätt kunna presentera ICES riktlinjer för en bred publik, och vi välkomnar råd och kommentarer både från medlemsstaterna och från kollegor runt om i världen. Rekommendationer och förslag bör riktas till ICES generalsekreterare i Köpenhamn, Danmark.

James T. Carlton

Ordförande, ICES arbetsgrupp för introduktion och flyttning av marina organismer.

Katherine Richardson

Ordförande, ICES rådgivande kommitté för marin miljö.

Riktlinjer för introduktion och flyttning av marina organismer 1994.

Introduktion och flyttning av marina organismer, däribland genetiskt modifierade organismer, innebär en risk att introducera inte bara skadliga och sjukdomsalstrande organismer utan också många andra arter. Både avsiktliga och oavsiktliga introduktioner kan skapa oönskade ekologiska och genetiska förändringar i det mottagande ekosystemet liksom de kan få potentiella ekonomiska effekter. Dessa riktlinjer ger rekommendationer för hur man hanterar nya avsiktliga introduktioner samt rekommenderar tillvägagångssätt för arter som ingår i tillämpad kommersiell praxis. Riktlinjerna syftar till att begränsa de tänkbara negativa effekter som skulle kunna genereras av sådana förflyttningar.

I. Rekommenderat tillvägagångssätt för samtliga arter innan man beslutar om nyintroduktion.

(Avsnitt IV beskriver det rekommenderade förfarandet för introducerade eller flyttade arter som ingår i tillämpad kommersiell praxis. Avsnitt V beskriver det rekommenderade förfarandet vid användning av genetiskt modifierade organismer.)

(a) Medlemsstater som överväger någon typ av nyintroduktion bör uppmanas att, på ett tidigt stadium, presentera ett detaljerat dokument över den/de föreslagna nyintroduktionen (-erna) för ICES för utvärdering och yttrande.

(b) Dokumentet bör innehålla syfte och mål för introduktionen, stadiet/stadierna i livscykel som introduktionen gäller, ursprungsområde och målområde(n) för spridningen samt, i den

utsträckning detta är relevant för introduktionen, en översikt över arten/arternas biologi och ekologi (som till exempel de fysiska, kemiska och biologiska kraven för artens reproduktion och tillväxt samt naturliga och skapade mekanismer för spridning etc.).

(c) Dokumentet bör också innehålla en detaljerad analys av den föreslagna introduktionens potentiella effekter på det akvatiska ekosystemet. Denna analys bör innehålla en grundlig översikt över:

(i) den föreslagna introduktionens ekologiska, genetiska och sjukdomsalstrande effekter och interaktioner inom dess naturliga utbredningsområde och i den egna miljön.

(ii) den föreslagna introduktionens tänkbara ekologiska, genetiska och patologiska effekter och interaktioner på den föreslagna utsättningsplatsen och dess miljö. Dessa aspekter bör inkludera men inte nödvändigtvis begränsas till:

- habitatets potentiella storlek
- bytesorganismer (inklusive potentialen för förändrad diet och strategier med avseende på föda)
- predatorer
- konkurrenter
- hybridiseringspotential och alla andra tänkbara genetiska förändringar
- vilken roll som spelas av sjukdomsalstrande organismer, andra associerade organismer samt påväxtarter.

Effekter på inhemska och tidigare introducerade arter – såsom potentiell predation, konkurrens, störningar samt genetiska förändringar – bör få största uppmärksamhet. Möjligheten för att den föreslagna introduktionen med åtföljande sjukdomsalstrande organismer och andra typer av organismer sprider sig utanför utsättningsplatsen och växelverkar med arter i andra regioner bör diskuteras. Effekterna av samtliga tidigare avsiktliga eller oavsiktliga introduktioner av samma eller liknande arter i andra regioner bör utvärderas noggrant.

(d) Dokumentet bör avslutas med en helhetsbedömning av de frågor, problem och fördelar som är förknippade med den föreslagna introduktionen. En uppskattning av de kvantitativa riskerna kan inkluderas i den mån detta är möjligt att utföra.

(e) ICES bör sedan göra en bedömning av den föreslagna introduktionens förutsedda resultat och erbjuda råd beträffande godkännandet av introduktionen.

II. Om man beslutat genomföra introduktionen, rekommenderas följande åtgärder:

(a) En föräldrageneration bör etableras under karantänliknande förhållanden (som är godkända i mottagarlandet) i tillräckligt god tid för att möjliggöra en adekvat utvärdering av beståndets hälsostatus.

Första generationens avkomma av den introducerade arten får sättas ut i den naturliga miljön om inga sjukdomsalstrande organismer eller parasiter upptäcks, vilket inte gäller den ursprungliga generationen. För att möjliggöra tillräckligt med tid för observation i karantän, bör föräldragenerationen av fisk utvecklas från bestånd som anskaffats som ägg eller yngel.

(b) För att kunna fastställa den ekologiska interaktionen med inhemska arter bör den första generationens avkomma sättas ut i öppna vatten i begränsad skala.

(c) Alla utsläpp från kläckningsanläggningar eller anläggningar som används för karantän i mottagarländerna bör steriliseras på ett godkänt sätt (vilket bör innebära att man dödar samtliga levande organismer i utsläppen).

(d) En kontinuerlig studie bör göras av den introducerade arten i dess nya miljö och förlöpande rapporter avges till Internationella havsforskningsrådet, ICES.

III. Myndigheter i samtliga medlemsländer uppmanas att ta till kraftfulla åtgärder för att förhindra icke-auktorerade eller icke-godkända introduktioner.

IV. Rekommenderade metoder för introducerade eller flyttade arter som ingår i tillämpad kommersiell praxis.

(a) För att fastställa att materialet är fritt från skadliga och sjukdomsalstrande organismer, ska det kontrolleras periodiskt (också i mikroskop) före utförelsen. Om granskningen avslöjar någon som helst utveckling av oönskade organismer måste införelsen omedelbart upphöra. Upptäckter och åtgärder bör rapporteras till Internationella havsforskningsrådet.

och/eller

(b) Karantän, granskning och kontroll närhelst det är möjligt och där det är lämpligt.

(c) För att minska eller förhindra skadliga förändringar på den genetiska mångfalden skall introduktioners och flyttningars genetiska effekter på inhemska arter beaktas och/eller följas upp.

ICES är införstått med att olika länder kommer att ställa olika krav på val av plats för granskning och kontroll av försändelse, antingen i ursprungslandet eller i mottagarlandet.

V. Rekommenderade metoder vid övervägande av utsättning av genetiskt modifierade organismer (GMOs).

(a) ICES är medvetet om att den existerande informationen om genetiska, ekologiska och andra effekter av utsättning av genetiskt modifierade organismer i den naturliga miljön (där sådan utsättning kan resultera i en blandning av förändrade och ursprungliga populationer av samma art samt i förändringar av miljön) är begränsad. Därför uppmanar ICES medlemsstaterna att införa kraftfulla juridiska åtgärder* för att reglera sådan utsättning. För fysiska eller juridiska personer engagerade i att genetiskt modifiera eller importera, använda eller sprida någon typ av genetiskt modifierade organismer, bör detta innefatta skyldighet att inneha officiellt tillstånd.

(b) De medlemsstater som överväger utsättning av genetiskt modifierade organismer i öppna marina eller limniska miljöer uppmanas att på ett tidigt stadium underrätta ICES. Detta bör under alla förhållanden göras innan utsättningen genomförs. En sådan rapport bör innehålla en riskbedömning som diskuterar effekterna av sådan utsättning på miljön och på de inhemska populationerna.

(c) Närhelst detta är genomförbart i samband med utsättning av genetiskt modifierade organismer, rekommenderas det att individerna i det initiala beståndet är sterila. På så sätt minimeras effekterna på de naturliga populationernas genetiska struktur.

(d) Forskning i syfte att utvärdera de ekologiska effekterna av utsättning av genetiskt modifierade organismer bör inledas.

* Som t. ex. EEC:s "Council Directive of 23 April 1990 on the Deliberate Release into the Environment of Genetically Modified Organisms (90/220/EEC)", *Official Journal of European Communities*, No. L, 117: 15-27 (1990).

DEFINITIONER

Föräldrageneration

Exemplar av en art, antingen som ägg, yngel eller vuxna individer, från vilka en första generation eller efterföljande generationer kan produceras för tänkbar introduktion i naturlig miljö.

Ursprungsland

Landet där arten är inhemsk.

Tillämpad kommersiell praxis

Etablerad och fortgående odling, uppfödning eller utplacering av en introducerad eller flyttad art i naturlig miljö som har pågått under ett antal år och genomförs av kommersiella skäl eller i syfte att skapa fritidsaktiviteter.

Sjukdomsalstrande organism

I riktlinjerna avses med "sjukdomsalstrande organism" samtliga organismer, inklusive parasiter, som orsakar sjukdom. (En lista över fastställda sjukdomsalstrande organismer, parasiter och andra skadliga organismer görs för varje introducerad eller flyttad art för att adekvata metoder för granskning ska finnas tillgängliga. Nya sjukdomsalstrande organismer, eller dylikt, som upptäcks vid en sådan granskning bör alltid registreras och rapporteras.)

Genetisk mångfald

Alla genetiska variationer hos en individ, population eller art (ICES, 1988)

Genetiskt modifierad organism (GMO)

En organism i vilken det genetiska materialet har ändrats av människan** .

Introducerade arter

(= icke inhemska arter, = exotiska arter)

Alla arter som avsiktligt eller oavsiktligt transporterats och spridits av människan i en miljö som ligger utanför deras naturliga utbredningsområde.

Marina arter

Alla akvatiska arter som inte tillbringar hela sin livscykel i sötvatten.

Arter i karantän

Alla arter som hålls i slutna system som utformats för att förhindra alla möjligheter till spridning i naturlig miljö av arten eller de sjukdomsalstrande eller andra organismer som är associerade till den.

Flyttade arter (= transplanterade arter)

Alla arter som avsiktligt eller oavsiktligt flyttats och spridits inom sitt nuvarande utbredningsområde.

*** Sådan teknik innefattar isolering, karaktärisering och modifiering av gener och deras introduktion i levande celler liksom tekniker för produktion av levande celler med nya kombinationer av genetiskt material genom fusion av två eller fler celler.*

SÄRSKILDA KOMMENTARER

(a) Det är underförstått att en introducerad art ger upphov till en introduktion och att en flyttad art ger upphov till en flyttning.

(b) Det är underförstått att introducerade arter består av främmande arter medan flyttade arter består av främmande individer eller populationer av en art.

(c) Inom ramen för riktlinjerna är det underförstått att introducerade och flyttade arter har samma potential att bära och överföra sjukdom eller andra till dem associerade organismer till en ny plats där sjukdomen eller de associerade organismerna för närvarande inte existerar.

REFERENSER

ICES. 1984. Guidelines for Implementing the ICES Code of Practice Concerning Introductions and Transfers of Marine Species. Cooperative Research Report No. 130, 20 pp.

ICES. 1988. Codes of Practice and Manual of Procedures for Consideration of Introductions and Transfers of Marine and Freshwater Organisms. Cooperative Research Report No. 159. 44 pp.

ICES. 1994. Report of the ICES Advisory Committee on the Marine Environment, 1994, Annex 3. ICES Cooperative Research Report No. 204. 122 pp.

ORGANISATIONER

- EC** The European Commission
Europeiska kommissionen
- EIFAC** The European Inland Fisheries Advisory Commission of the Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO)
FAO:s europeiska rådgivande kommission för insjöfiskefrågor
- FAO** The Fisheries Department of the Food and Agriculture Organization of the United Nations
Avdelningen för fiskefrågor vid FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation
- HELCOM** The Baltic Marine Environment Protection Commission-Helsinki Commission
Helsingforskommissionen
- ICES** International Council for the Exploration of the Sea
Internationella havsforskningsrådet
- IOC** The Intergovernmental Oceanographic Commission of UNESCO
UNESCO:s mellanstatliga oceanografiska kommission
- NEAFC** The North-East Atlantic Fisheries Commission
Nordostatlantiska Fiskeri kommissionen
- OSPAR** The Oslo and Paris Commissions
Oslo- och Pariskommissionerna
- WWF** The World Wide Fund for Nature
Världsnaturfonden

INTERNATIONELLA HAVSFORSKNINGSRÅDET

International Council for the Exploration of the Sea
Conseil International pour l'Exploration de la Mer

Palægade 2-4 DK-1216 Copenhagen K
Danmark
Telefon: +45-33 15 42 25
Fax: +45-33 93 42 15
<http://www.ices.inst.dk>
e-mail: postmaster@server.ices.inst.dk

Fiskeriverket, den centrala statliga myndigheten för fiskevård och fiske i Sverige, skall verka för en god fiskevård, en effektiv fiskenäring och ett utvecklat fritidsfiske. Genom en ansvarsfull hushållning med fisktillgångarna och en väl avvägd fiskevård samt omsorg om vattnen skall förutsättningar skapas för ett långsiktigt fiske av olika slag.

Fiskevård är en viktig del av den samlade miljövården.

Fiskeriverket har ett övergripande ansvar för fiskevården i Sverige vilket bl. a. innebär att bevara och förbättra miljön för olika fiskarter och på så sätt skapa förutsättningar för ett starkt och utvecklat fiske, yrkesfiske såväl som fritidsfiske. Yrkesfisket ger folkhushållet värdefulla livsmedel och sysselsättning i utpräglade glesbygdsområden. Fritidsfisket är en folkrörelse av stor social och ökande ekonomisk betydelse som direkt och indirekt ger inkomster och sysselsättning över hela landet.

Reports, Rapporter

FISKERIVERKET

Lilla Bommen 6 • Box 423 • 401 26 Göteborg.
Tel: 031-63 03 00 • Fax: 031-15 65 77